

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

Exemplum de Hunis, & de Merlino, & quòd in filijs incuborum sit veritas
humanae naturae, cap. 12

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

bus noctibus continuè intempesta nocte idem dæmonium pulsavit ad ostium, Henrico clamitâte: Scio quia propter me venit, scio quia propter me pulsat. Postea superuixit annum, debilis & infatuatus. Hæc mihi retulit monachus noster Theodericus Sufatienfis, dicens celebre esse valde in eadem ciuitate, cuius frater adhuc viuit in Ecclesia sancti Patrocli canonicus. APOLLONIVS: Si dæmones hominibus in assumptis corporibus commiscantur, sicut diuersis iam exemplis ostensum est, miror si de feminis possent generare, siue de viris concipere & parere. CAESARIVS: De hac quæstione soluenda nihil noui scio, sed quod in antiquis historiis legi, hoc replicabo.

CAPVT XII.

DVm gens Gothorum ex Asia migraret in Europam, sicut in gestis legitur, haberetq; mulieres deformes in suo comitatu, eiecit illas, timens ne liberos nimis deformes gigneret, sicq; nobilitatem Gothorū deformaret. Quæ de castris extrusæ, cum errarent in nemore, accesserunt ad illas incubi dæmones, genueruntq; ex eis filios & filias, ex quibus processit fortissima gens Hunorū. Legitur etiam Merlinus propheta Britanorum ex incubo dæmone & sanctimoniali femina generatus. Nam & reges, qui vsque hodie regnant in eadē Britannia, quæ nunc Anglia dicitur, de matre fantastica descendisse referuntur. Merlinus verò homo rationalis & Christianus fuit, multa futura prædixit, quæ quotidie implentur. APOLLONIVS: Si homines ex veriusque parētis semine concipiuntur tantū & nascuntur, quomodo dicendi sunt homines, qui partim ex homine, partim ex demone, carnis suæ trahunt originem? Nunquid resurgit in iudicio, quod nō est de veritate humanæ naturæ? CAESARIVS: Dicā tibi, quod audiui à quodā literato viro de hac quæstione; ait enim: Crementum humanum, quod contra naturā fūditur, dæmones colligūt, & ex eo sibi corpora, in quibus tægi videriq; ab hominibus possint, assumunt, de masculino verò masculina, de fe-

minino feminina: sicq; dicunt magistri in his, qui de eis nascuntur, veritatem esse humanę naturę, eosque in iudicio vt verę homines resurgere. Hęc de his sufficiant, nunc reuertamur ad confessionem, de qua occasione interrogationis tuę aliquantulum digressum est, exempli causa.

CAPVT XIII.

Confessionis generalis virtus.

Bonnę ciuitatę diocęsis Colonięsis sacerdos quidam fuit nomine Petrus, eiusdem Ecclesię vicarius: iste, nescio quō Dei iudicio, in camerę suę ostio se suspendit, cuius concubina, Alheydis nomine, tam horrenda eius morte territa, seculum deseruit, & in ecenobio quodam sanctimonialium, quod Lancyvade dicitur, religionis habitum suscepit. Die quadam, cū stans in dormitorio de fenestra prospiceret, & contemplata esset iuuenem, imō de iuvene dæmonem, stantem iuxta puteum muro dormitorij contiguum, qui ea vidente vnum pedem super lignum, quo ambiabatur puteus, posuit, & altero se quasi volitando ad ipsam in fenestram deposuit: quam cū extensa manu per caput rapere conaretur, territa retrorsum cecidit & clamauit, penę exanimis facta. Audito eius clamore, accurrere sorores, in lectulum suum illam reclinantes. Recedentibus illis, cū paululum respirasset, solaque iaceret, dæmon iterum adfuit, & verbis quibusdam amatoris eam sollicitare cępit: quę cū contradiceret, intelligens spiritum eum esse malignum: respondit ille: Bona Alheydis, noli sic dicere, consenti mihi, & ego te habere faciam virū honestum, probū, nobilem, diuitemque: quare fame te crucias in hoc loco paupere, vigiliis alijsq; multis incommodis ante tempus te interficiendo? Reuertere ad saculum, & vtere deliciis, quas Deus homini creauit, nihil tibi, me duce, deesse poterit: Tunc illa: Doleo quod tam diu te secuta sum, recede, quia non acquiescam tibi. Post hęc verba dæmon nasum emungens, cōtra eā ipsam immundiciam ad parietem lecti tam fortiter projecit, vt pars aliqua resiliens, vestimento eius adhereret, sicque disparuit: eratque emunctio ipsa sicut pix niger-